

L'enginyós cavaller Don Quixot de La Mancha

Miguel de Cervantes

Fecha de publicaci3n:
01/04/2005

Sello Editorial:
Edicions 62

Contacto de prensa

Nombre: Directora de marketing i comunicaci3n AIG:
Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 88 36

Email: moliva@grup62.com

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email:
nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 482 8211

Email:
andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 8654

Email: xgafarot@grup62.com

El traductor d'aquest Quixot, Antoni Bulbena i Tusell (1854-1946), va destinar molts esforços i coneixements a posar-lo en català. Empès pel noble propòsit de contribuir d'alguna manera a la renaixença de la llengua catalana, va lliurar-se a una frenètica activitat en diversos àmbits. Com a traductor, va acarar-se a autors tan distints com Homer, Èsquil, Isop, Dant, Shakespeare, Tolstoi o Zola. Va perseverar sobretot en l'anostrament d'obres clàssiques castellanques, entre les quals sobresurten Comedia de Calist & Melibea (La Celestina) (1914) i La vida de Llätzer de Tormes (1924). Sentia una fascinaci3n incommensurable per l'obra de Cervantes, la qual el va dur a traslladar totes les seves novel·les exemplars, si bé només van sortir a llum Don Quixot de la Mancha (1891), Raconet e Talladell (1895) i Lo casori enganyador seguit del col·loqui dels cans Scipió & Bergança (1930). El Quixot va esdevenir el llibre de la seva vida, en una dèria, una obstinaci3n personal. Sigui com sigui, rere l'afany de traslladar-lo al català, hi planava també un ideal polític, quixotesch si voleu: la lluita per «l'hegemonia dels pobles lliures, i no dominats per cap altre poble, com el català pel castellà». Era la seva resposta a la pregunta capciosa de per què cal traduir, avui dia, del castellà al català. Llegint aquest Quixot entendrem per què, probablement, és una pregunta supèrflua. «A un poblet de la Mancha, que del seu nom no vull recordar-me, vivia, no fa gaire temps, un d'aquells hidalgos de llança arreconada, darga antiga, rossí magre i llebrer corredor. Un bullit, més sovint de vaca que de moltó, carn trinxada quasi totes les nits, olla de trossos els dissabtes, lleties els divendres i algun colomí que hi queia de més a més els diumenges, s'emportaven les tres parts de sa hisenda. Consumien el restant una jupa de burell molt fi, amb les seves calces i pantufles de vellut, per les festes, i son drap de llana parda amb què s'honorava els dies d'entre setmana». Així comença en català el Quixot, la millor novel·la del món, la més llegida, la més estudiada, la més estimada, la més col·leccionada, també a Catalunya, terra de quixotistes i cervantistes. La fecunda relació entre Cervantes i els catalans, agermanants cada 23 d'abril per commemorar la mort de l'autor i el dia del llibre, ha convergit enguany en el quart centenari de la publicaci3n del Quixot i l'Any del Llibre i la Lectura 2005. Una autèntica fita a la qual necessàriament cal afegir ara aquesta esplèndida i gairebé única versió íntegra al català, amb la qual no sols honorem la memòria de Cervantes i el Quixot («el llibre més gentil, més elegant i més perfet que imaginar-se pugui») sinó també, de la manera més pacífica i divertida, la nostra llengua i el nostre país.

Miguel de Cervantes